

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quid causae fuerit quod Gotthi in Arianorum errorem inciderint. Cap.
XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

tauit. Desine igitur tu bellum contra eum facere, & ipse bellum contra te commotum sedabit. Redde gregibus optimos pastores, & victoriam facile reportabis. Quod si his omnibus neglectis, bellum suscipias, rerum euentu experire, quàm durû sit contra stimulos calcitrare. Nam neq; ipse reuerteris, & exercitum præterea amittes. Cui admodum iratus imperator, reuertar, inquit, & te interficiam, falseque prædictionis pœnas abs te repetam. Tum ille minas neutiquã veritus, clara voce, Eneca, inquit, si quid falsi me dixisse deprehenderis. Britannion quoque omni genere virtutis insigniter decoratus, totius Schytiaë episcopus, animo diuino pietatis amore accenso, pestiferam dogmatum Arianorum corruptelam, & iniqua facinora Valentis cõtra sanctos edita coarguit, & cû sanctissimo Dauide clamauit: Loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum, & non confundebam.

Psal. 118

De Valentis exercitu contra Gothos misso, ac quomodo Valens impietatis pœnas persoluerit. CAP. XXXI.

AT Valens, optimis illis consiliariis spretis, exercitum in expeditionem præmisit: illeque ipse in pago quodam commoratus, victoriam expectauit. Cæterum milites eius Barbarorum impetum haudquaquam sustinentes terga dant, inque fuga trucidantur: Nam Barbari eos cum celeritate fugientes, quantû poterant, persequébatur. Atq; ad pagum, in quo Valens de clade suorum certior factus, latitare conabatur, accedentes, igni iniecto, illum ipsum pietatis aduersarium vnâ cum pago cremarunt. Hoc modo igitur impius ille tyrannus etiam in hac vita pœnas pro sceleribus luit.

Quid causa fuerit quod Gotthi in Arianorum errorem inciderint.

CAP. XXXII.

HOc loco, quemadmodû Barbari pestifera erroris Aiani pernicie infecti fuerint, arbitror operæpretiû his, qui eius rei ignari sunt, enucleatè explanare. Vbi Istro transmiss-

transmisso, cum Valente pacis fœdera iunxerant, eodem momento Eudoxius ille infamia notatus persuadet imperatori, vt Gotthos qui olim cum diuinæ cognitionis luce primùm illuminati essent, doctrina apostolica fuerant instituti, ad suam traducant communionem, Nam opinionis coniunctione & cōsensu pacem firmiorē fore dixit. Qua approbata sententia, Valens eorum ducibus hanc de doctrinæ consensione conditionem proponit. Qui responderunt se nullo modo velle auitam doctrinam deserere. Eodem tempore Vlphilas eorum fuit episcopus, cui facilè obsequebantur, eiusque verba pro ratis legibus habebant. Quem cum Eudoxius & verborū lenociniis deleniuisset, & pecuniæ inescasset illecebris, perfecit vt Barbaros illos ad communionem imperatoris amplectendam induceret. Adiecit præterea, quò facilius ei persuaderet, contentionem illam ex ambitione solum ortam, nullamque omnino doctrinæ esse differentiam. Itaque ad hodiernum diem Gotthi patrem maiorem esse filio dicunt illi quidem: sed filium creaturam appellari, licet cum his, qui illud dicant, communicent, nequaquam ferre possunt.

Quinetiam ab auita doctrina non penitus destiterunt. Etenim Vlphilas, cum eis communionem Eudoxii & Valentis persuadere conaretur, dixit nullam esse in doctrina discrepantiam, sed ex inani & leui contentione esse in ecclesiam discordiam inuectā fuisse.

QUARTI LIBRI FINIS.

SIT DEO GLORIA.

THEO.